

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnutým rozhodnutím v uvedenej veci je rozhodnutie Komisie 2004/592/ES z 23. júla 2004 v znení rozhodnutia 1999/659/ES o orientačnom rozdelení finančných prostriedkov pre členské štáty týkajúce sa opatrení rozvoja vidieka z titulu Európskeho orientačného a záručného fondu, sekcia „Záruk“ pre obdobie 2000-2006 ⁽¹⁾ [oznámené pod číslom C(2004)2837].

Podľa žalobkyne, zmena v napadnutom rozhodnutí nielen uvádza prispôsobenie pridelenia fondov Spoločenstva pre Taliansku republiku za rok 2004 vo vzťahu k predloženým predpokladaným výdavkom, ale znova prepočítava celkovú priznanú dotáciu, tým, že priznaním celkovej finančnej dotácie 4 473,2 miliónov eur ju znižuje o približne 40 miliónov eur, sumy vyplývajúcej z uvedeného berlínskeho profilu (rovnajúcej sa 4 512,30 miliónov eur).

Na podporu svojich tvrdení žalobkyňa uvádza porušenie zásady zákazu spätnej účinnosti. V tomto ohľade poukazuje, že nariadenie č. 817/2004 ⁽²⁾ bolo prijaté 20. apríla 2004 a nadobudlo účinnosť 7. mája 2004, čím sa zjavne prekročila lehota stanovená na 30. september, zakotvená v článku 47 ods. 1 nariadenia č. 445/2002, na zaslanie prehlásenia o výdavkoch v roku 2003 a výdavkoch plánovaných do konca tohto roka ako aj odhady na finančný rok 2004 a nasledujúce roky. Komisia mala určiť príjmové položky zapísané v rozpočte za finančný rok 2004 na základe ustanovenia článku 49 uvedenej úpravy, ešte účinnej 30. septembra 2003 a nie podľa článku 57 nariadenia č. 817/2004. V dôsledku toho pre finančný rok 2004 nemohla prijať napadnuté rozhodnutie, ktorého právnym základom je nová právna úprava, ktorou sa vykonáva nariadenie č. 1257/1999 ⁽³⁾ ani vykonať zodpovedajúcu úpravu predbežných dotácií definovaných v rozhodnutí 1999/659 v znení rozhodnutia 426/2000, v súlade s vyššie uvedeným článkom 57, členským štátom.

Subsidiárne, ak by sa aj usúdilo, že nariadenie č. 817/2004, osobitne celý článok 57 sa mal riadne uplatniť na odhady predložené členskými štátmi do 30. septembra podľa nariadenia 445/2002, je sporné, či Komisia mala právo zmeniť dotácie stanovené rozhodnutím 1999/659 v znení rozhodnutia 2000/426, hoci aj znížením celkovej dotácie vyplývajúcej z uvedeného berlínskeho profilu a že by sa mohli uplatniť na Taliansku republiku. V tomto ohľade sa žalobkyňa odvoláva na porušenie článku 46 nariadenia č. 1257/1999 rovnako aj

článku 57 nariadenia č. 817/2004. V tomto bode žalobkyňa tvrdí, že absolútne chýbajúci skutočný právny základ, ktorý by umožnil zníženie vykonané v napadnutom rozhodnutí poukazuje, že jeho prijatím žalovaný účastník úplne skreslil cieľ nariadenia, ktoré bolo právnym základom rozhodnutia a zároveň sa dopustil zneužitia právomocí.

Subsidiárne, žalobkyňa uvádza, že bola porušená zásada legitímnej dôvery a povinnosti odôvodniť akt.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 263 z 10.08.04, s. 24

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 817/2004 z 29. apríla 2004 a vykonaní nariadenia Rady (ES) č. 1257/1999 o podpore rozvoja vidieka z Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF), Ú. v. EÚ L 153 z 30. apríla 2004, s. 30

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1257/1999 zo 17. mája 1999 o podpore rozvoja vidieka z Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF) a ktorým sa menia a rušia niektoré nariadenia, Ú. v. EÚ L 160 z 26. júna 1999, s. 80.

Žaloba podaná dňa 13. októbra 2004: Francúzska republika proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-425/04)

(2005/C 19/64)

(Jazyk konania: francúzština)

Francúzska republika, v zastúpení: Ronny Abraham, Géraud de Bergues a Stéphanie Ramet, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 13. októbra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil v celom rozsahu rozhodnutie Komisie č. C(2004) 3060 z 2. augusta 2004 o štátnej pomoci poskytnutej Francúzskou republikou v prospech France Télécom;

— zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby sa žalobca na prvom mieste dovoľáva porušenia formálnych náležitostí a práva žalovaného. Podľa názoru žalobcu Komisiu založila svoje rozhodnutie na skutočnostiach, konkrétne ministerských rozhodnutí z 12. júla 2002, ktoré sú mimo rozsahu postupu vymedzeného rozhodnutím o začatí konania. Žalobca tvrdí, že Komisia mala predĺžiť konanie prijatím nového rozhodnutia o začatí konania.

Žalobca sa ďalej opiera o právny omyl v pojme štátnej pomoci v zmysle článku 87 ods. 1 ES. Podľa názoru žalobcu Komisia chybnou použila zásadu avizovaného súkromného investora v režime trhového hospodárstva. Keďže podľa názoru žalobcu ministerské rozhodnutia štát nezaväzujú a nemôžu byť považované za štátnu pomoc, zásada avizovaného súkromného investora v režime trhového hospodárstva nemohla byť použitá. Žalobca sa ďalej domnieva, že Komisia nesprávne usúdila, že ide o pomoc, a to na základe dvoch odlišných udalostí, z ktorých by, posudzovaných jednotlivo, usúdila, že ani jeden z nich nespĺňal podstatné náležitosti štátnej pomoci. Týmito udalosťami sú vyhlásenia z júla 2002 a „projekt výhod akcionárov“ z decembra 2002.

Potreba žalobca tvrdí, že sa Komisia dopustila zásadného omylu, keď usúdila, že analýza obsahu rozhovoru, ktorý sa konal 12. júla 2002, dovoľuje dôjsť k tomu záveru, že išlo o záväzok štátu ako akcionára a ovplyvnila situáciu na trhu v mesiaci decembri.

Na záver žalobca uvádza, že použité odôvodnenie vykazuje protirečenia a nedostatky, ktoré spôsobujú, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s povinnosťou odôvodnenia aktov.

_____

Žaloba podaná dňa 13. októbra 2004: Francúzska republika proti Komisii Európskych spoločností

(Vec T-427/04)

(2005/C 19/65)

(Jazyk konania: francúzština)

Francúzska republika, v zastúpení: Ronny Abraham, Géraud de Bergues a Stéphanie Ramet, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 13.

októbra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Komisii Európskych spoločností.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil v celom rozsahu rozhodnutie Komisie č. C(2004) 3061 z 2. augusta 2004 o štátnej pomoci poskytnutej Francúzskou republikou v prospech France Télécom;
- zaviazal Komisii Európskych spoločností na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa napadnutého rozhodnutia v tejto veci je režim daní z podnikania, ktorý sa vzťahoval na France Télécom (FT) v období medzi januárom 1994 a decembrom 2002 štátnou pomocou nezlučiteľnou so spoločným trhom.

Na podporu svojich tvrdení žalobca na prvom mieste tvrdí, že sa Komisia dopustila zásadného omylu v hodnotení ako aj nesprávneho právneho posúdenia. V tejto súvislosti žalobca spochybňuje analýzu daňového režimu vzťahujúceho sa na FT, ktorú Komisia založila na zákone č. 90/568 z 2. júla 1992 o organizácii verejnej služby pošt a France Télécom. Komisia, na jednej strane, označila za zmiešaný poplatok, ktorý zaplatilo FT v období rokov 1991 až 1993, hoci bol tento poplatok čisto daňovej povahy, a na druhej strane považovala FT za subjekt podliehajúci dvom odlišným daňovým režimom, pričom však celý daňový režim mal byť rozdelený do dvoch časových úsekov. Následne má Komisia poskytnúť náhradu za obdobie rokov 1991 až 2002.

Žalobca sa tiež dovoľáva porušenia článku 15 nariadenia č. 659/1999, ktoré ustanovuje podrobné pravidlá na používanie článku 93 Zmluvy ES, v tom rozsahu, že Komisia mala zväziť skutočnosť, že medzi dňom odsúhlasenia údajnej pomoci, teda 2. júlom 1990, kedy sa zákonom č. 90-568 zaviedol v plnom rozsahu a s konečnou platnosťou uvedený daňový režim, a prvou žiadosťou Komisie o informácie zo dňa 28. júna 2001, uplynula desaťročná lehota.

Žalobca sa ďalej dovoľáva porušenia zásady legitímnej dôvery, pokiaľ ide o požiadavku v napadnutom rozhodnutí vymáhať od FT vrátenie pomoci, a tiež jeho riadneho práva žalovaného v tom rozsahu, v ktorom Komisia dospela k záveru, že ide o štátnu pomoc bez toho, aby umožnila francúzskym orgánom vyjadriť sa k podstate svojich tvrdení, teda zmiešanej povahy poplatku zaplateného FT v období rokov 1991 až 1993.

_____